

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2020 r. – Roller / EUIPO – Flex Equipos de Descanso (DORMILLO)

(Sprawa T-596/20)

(2020/C 378/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Roller GmbH & Co. KG (Gelsenkirchen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat W. Zürbig)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Flex Equipos de Descanso, SA (Getafe, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego DORMILLO – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 410 451

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 czerwca 2020 r. w sprawie R 2846/2019-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego przez stronę wnoszącą sprzeciw w zakresie, w jakim sprzeciw ten ma na celu odmowę przyznania ochrony w Unii rejestracji międzynarodowej nr 1410451 w odniesieniu do wszystkich spornych towarów i usług objętych klasami 20, 24 i 35;
- przyznanie na terytorium Unii ochrony spornej międzynarodowej rejestracji DORMILLO nr 1410451 w odniesieniu do wszystkich spornych towarów i usług;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 72 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2020 r. – Tirrenia di navigazione / Komisja

(Sprawa T-601/20)

(2020/C 378/56)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Tirrenia di navigazione SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: B. Nascimbene i F. Rossi Dal Pozzo, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do art. 1 ust. 3;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji, który nakazuje odzyskanie domniemanej pomocy, stwierdzając, że odzyskanie odbywa się w sposób bezzwłoczny i skuteczny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga ma na celu stwierdzenie decyzji Komisji C(2020) 1108 final z dnia 2 marca 2020 r. w sprawie pomocy państwa C 64/99 (ex NN 68/99) wdrożonej przez Włochy na rzecz towarzystw żeglugowych Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar i Toremar (Grupy Tirrenia) [decyzja (UE) 2020/1411], w zakresie, w jakim w art. 1 ust. 3 uznaje za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc dla spółki Adriatica za okres styczeń 1992 r. – lipiec 1994 r. w odniesieniu do połączenia Brindisi–Korfu–Igoumenitsa–Patras i w art. 2 nakazuje Włochom odzyskanie jej od beneficjenta.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad postępowania dotyczących okresu przedawnienia dla odzyskania pomocy uznanej za bezprawną i niezgodną z rynkiem wewnętrznym.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że swoją decyzją pozwana naruszyła art. 17 rozporządzenia proceduralnego [rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej], ma mocy uprawnienia Komisji w zakresie windykacji pomocy podlegają 10-letniemu okresowi przedawnienia. Skarżąca podnosi, że ten termin przedawnienia został przekroczony.
2. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania zasad w dziedzinie pomocy państwa, błędnego zastosowania pomocy jako nowej, niezgodności z prawem decyzji uznającej pomoc państwa za nową i niezgodną z rynkiem wewnętrznym, a także naruszenia obowiązku uzasadnienia i zasady proporcjonalności.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że pozwana niesłusznie uznała za nową pomoc rekompensatę z tytułu obowiązku użyteczności przyznaną spółce Adriatica. Skarżąca uważa, że finansowanie obowiązku użyteczności publicznej nałożonego na spółkę Adriatica wchodzi zakres systemu pomocy ustanowionego w 1936 r. i że kolejne zmiany tego systemu nie zmieniły jego rzeczywistego charakteru, tak aby zmienić go w system nowej pomocy.
 - Ponadto zdaniem skarżącej pozwana niesłusznie uznała rekompensatę z tytułu obowiązku użyteczności przyznaną spółce Adriatica za okres styczeń 1992 r. – lipiec 1994 r. w odniesieniu do połączenia Brindisi–Korfu–Igoumenitsa–Patras za pomoc niezgodną z rynkiem wewnętrznym. Skarżąca podnosi, że niezgodność pomocy udzielonej spółce Adriatica z rynkiem wewnętrznym wynika z udziału tej spółki w owym okresie, w kartelu mającym na celu ustalanie cen dla przewozów samochodów ciężarowych na połączeniu Brindisi–Korfu–Igoumenitsa–Patras.
 - W odniesieniu do zarzutu drugiego skarżąca twierdzi, że pozwana uchybiła obowiązkowi uzasadnienia spoczywającemu na niej na mocy art. 296 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja jest zatem obarczona niewystarczającym uzasadnieniem uniemożliwiającym Sądowi dokonanie kontroli jego zgodności z prawem.
 - Skarżąca podnosi także naruszenie zasady proporcjonalności.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady pewności prawa i zasady dobrej administracji w związku z czasem trwania postępowania, a ponadto dotyczący znaczenia, jakie ma dla niniejszego przypadku zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, że czas postępowania które doprowadziło do wydania zaskarżonej decyzji, był – w całość – zbyt długi i że wobec zasady pewności prawa i zasady dobrej administracji zostały naruszone. Ponadto czas trwania postępowania wzbudził zaufanie skarżącej, że dotyczące jej środki nie zostaną uznane za nową i niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa. Skarżąca wobec tego twierdzi, że pozwana nie mogła nakazać odzyskania pomocy, ponieważ byłoby to niezgodne z ogólną zasadą prawa Unii.

Postanowienie Sądu z dnia 18 września 2020 r. – *Entreprise commune IMI 2 / CHS*

(Sprawa T-53/20) ⁽¹⁾

(2020/C 378/57)

Język postępowania: angielski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 114 z 6.4.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 15 września 2020 r. – *Kahimbi Kasagwe / Rada*

(Sprawa T-108/20) ⁽¹⁾

(2020/C 378/58)

Język postępowania: francuski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 20.4.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 8 września 2020 r. – *KH / SEAE*

(Sprawa T-334/20) ⁽¹⁾

(2020/C 378/59)

Język postępowania: francuski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.7.2020.
